

ԳԻՇԵՐԸ ՄԵՐ ԲԱԿԻՆ

(3 + 4 + 3)

Մեր բակին ծոցն ծառերուն կը կաթին
 Հըրնուագին, աստղերը սէր, երկընթին.
 Ու հոգին՝ խորհուրդ՝ ներմակ համերգին...

Գիշերին, այսպէս անուշ գիշերին,
 Մեր բակին կը շրջէ խոր, խառն ոգին.
 Պրզտիկ ցաւ մը կը մըսի ամէն դին...

Ու ծրփուն՝ ըստերներուն ցոլցըլուն՝
 Հասակներ, լոյս ու ծիծաղ հասակներ
 ձեմելէն, կուսան հովին երգ ու սէր:

Ու բոյրեր կ'երգեն ուրախ, ծաղիկներ...
 Ամէն ոք կը տեսնէ *Լոյսն իր* անտես,
 Արտերն այս, քաղցր ցաւէ մ'առնըւած՝

Իբր այսպէս ըսեն նոյն բանը կարծես:
 Զանգ մ'յանկարծ կը տանի երգն՝ աղօթքի.
 Մեր բակին գիշերն մինա՛կ, կը մըսի:

25 Յուլիս 1942
 Երուսաղէմ

ՅԱԻԱԿ

